

Daleko od Moskvy, blízko k USA: proč potřebují Rusové hypersonické zbraně na Čukotce?

- CZ24 News | 19. ledna 2021

RUSKO: Na Čukotce, v nejvýchodnějším regionu RF, žije něco přes 50 tisíc lidí. Je to 0,07 obyvatel na jeden čtvereční kilometr. Ale když se podíváme na mapu a uvidíme, s kterou zemí hraničí Čukotka, hned pochopíme strategický význam tohoto autonomního okruhu.

Média tento týden psala s odkazem na vojenský zdroj, že v oblasti Čukotského moře má být postavena radiolokační stanice Jachroma, která bude součástí systému varování před raketovým útokem.

Na Dálném východě tyto radary zatím nejsou, proto by zřízení stanice značně posílilo kontrolu směrem na sever a severovýchod. Informací o kapacitách nového radaru Jachroma zatím moc není. Je známo, že stejný radar se začne stavět v roce 2021 na Krymu a že bude fungovat ve čtyřech rozpětích: metrovém, centimetrovém, decimetrovém a milimetrovém, to znamená, že dokáže sledovat jakkoli malé cíle v atmosféře a v blízkém vesmíru, rakety, bojové hlavice, umělé družice Země, části raket, hypersonické přístroje a letouny. Je zajímavé, že nová radarová stanice bude fungovat bez stálé přítomnosti obsluhujícího personálu, což má velký význam v podmínkách těžko přístupných oblastí Dálného severu.

© [CC BY-SA 4.0](#) / [Stasyan117](#) / [\(cropped image\)](#)

Čukotka na mapě Ruska

MiG-31BM není horší než F-15

Zpráva o Jachromě se objevila několik týdnů po zprávě ruského ministerstva obrany o rozmístění na čukotském letišti Anadyr několika stíhaček MiG-31BM námořního letectva Tichomořské flotily.

MiG-31BM je stíhací letoun dlouhého doletu MiG-31 modernizovaný po roce 2000. Nehledě na to, že základní model MiG-31 vykonal první let již v roce 1975, jeho obnovená varianta je zcela aktuálním strojem, jehož kapacity jsou srovnatelné se stíhačkami čtvrté generace, jako je například americká stíhačka F-15.

Na modernizovaném MiG-31BM je instalováno radioelektronické zařízení, systém dotankování palivem ve vzduchu, letoun dokáže používat moderní rakety třídy vzduch-vzduch jako R-73, R-77 a R-33.

MiG-31 byl vyvinut jako dálková stíhačka právě za účelem ochrany dlouhé severní vzdušné hranice SSSR. Je to letoun pro každé počasí s výkonným radarem, který dokáže sám kontrolovat vzdušný prostor na úseku do 1 000 km, objevit a zlikvidovat takové slabě viditelné cíle jako jsou okřídlené rakety dlouhého doletu.

Monitoring Arktidy, Aljašky a téměř celé Kanady

Ale ani to není všechno. V roce 2020 informovala média o tom, že námořní letectvo RF získá hypersonické raketové systémy Kinžal, jejichž první testy se konaly v Arktidě před rokem.

Skutečně, na základě MiG-31BM byl vyvinut nosný letoun MiG-31K raketového systému 9-A-7660 Kinžal s leteckou balistickou raketou 9-C-7760. Je to v podstatě verze balistické rakety 9M723 známého pozemního raketového systému 9K720 Iskander-M.

MiG-31K je unikátní nadzvukový letoun, který dokáže nést pod trupem jednu dost těžkou raketu tohoto typu a zajistit její vypuštění ve výškách do 20 km rychlostí 1 500-2 000 kilometrů za hodinu. Takže nosný letoun vykonává prakticky pro tento raketový systém funkci prvního stupně, který dokáže navíc rychle dosáhnout vzdálenosti až 1 000 km od svého letiště.

Letecká balistická raketa Kinžal vykonává sama o sobě let podle balistické trajektorie a na závěrečném úseku dokáže vykonat naprogramované úkony za účelem proražení protiraketové obrany nepřítele. Kinžal má dolet na 2 000 km a pravděpodobně dokáže zasáhnout jak nehybné, tak omezeně se pohybující cíle, například letadlové nebo jiné lodě.

Systémy Kinžal mají být vybaveny jednotky námořního letectva Severní a Tichomořské flotily ruského vojenského loďstva.

Jak již bylo uvedeno výše, vykonává dočasnou bojovou službu na Čukotce skupina letounů MiG-31BM, ale MiG-31K je prakticky analogický letoun, proto tam, kde mohou být rozmístěny první, mohou se nacházet i druhé. No, a rozmístění na Čukotce leteckých raketových systémů Kinžal by umožnilo držet pod kontrolou prakticky celou Arktidu, Aljašku a většinu Kanady.

„Průkopníci“ na Čukotce

Zprávy o MiG-31BM a novém protiraketovém radaru na Čukotce se možná časově shodly ne náhodou. Snaha rozvíjet ruskou obranu na velké vzdálenosti a vytvořit strategicky důležitou

základnu na dalekém východním cípu Eurasie má své kořeny v nedávné sovětské minulosti.

V roce 1984 byla na Čukotku přesunuta 99. motostřelecká divize sovětské armády. Předpokládá se, že úkolem této divize byla ochrana budoucího strategického raketového útvaru. Sovětské vojenské velení mělo plány ohledně založení na Čukotské speciální muniční základně útvaru mobilních raketových systémů typu RSD-10 Pioněr známých na Západě jako SS-20 Saber o doletu 2 000 – 5 000 kilometrů.

Rakety takového doletu dokázaly držet na mušce celou Arktidu do Norska a Grónska, Aljašku, větší část Kanady, severovýchod USA a Pacifik do Havajských ostrovů a jihu Japonska. Rozmístění Pioněrů na Čukotce se mělo časově shodnout s dalším kolem rozvoje sovětského raketového seskupení v Evropě, s částečným nahrazením raket tohoto typu, rozmístěných v evropské části země, mobilnějšími a rychlejšími systémy 15P666 Skorost', jejichž vývoj vstoupil v polovině osmdesátých let do závěrečné etapy.

Po smrti v únoru 1984 generálního tajemníka ÚV KSSS Jurije Andropova a v prosinci 1984 ministra obrany SSSR Dmitrije Ustinova byla realizace všech těchto plánů zastavena a po uzavření Smlouvy o likvidaci raket středního a kratšího doletu byly všechny podobné raketové systémy zničeny. Takže se na Čukotce nakonec neobjevily ani Pioněry, ani žádné jiné vážné raketové systémy.

Předsunuté strategické síly

Letiště v Anadyru je v dnešním Rusku již dávno používáno jako pomocné (pozn. pro krátkodobé přestávky, dotankování a opravu letounů za účelem zvýšení doletu, nejčastěji vojenských letadel) a posádky dálkového letectva tu mají dočasné bojové směny.

Na Čukotku již zavítaly Tu-22M3, Tu-95MS a v roce 2019 také přední stroj ruského dálkového letectva Tu-160. Ministr obrany RF Sergej Šojgu tenkrát vysvětlil, že se to nekoná za účelem dráždění Američanů, ale jde o plánovanou práci.

„Obnovili jsme to, co existovalo předtím, naše strategické a dálkové letectvo začalo znovu létat tam, kam létalo kdysi,“ řekl tenkrát Šojgu.

Stálá základna útočných letounů v extrémně chladném podnebí vyžaduje samozřejmě speciální infrastrukturu k obsluze letecké techniky a skladování munice. Je to možné a nezbytné pro rozvoj předsunutých strategických sil na Čukotce, která je tak daleko od Moskvy a tak blízko (přes průliv!) k USA.

Zdroj: <https://cz.sputniknews.com/>